

Yüz yıllar oldu para kazanmak için hiç çalışmak zorunda kalmadılar. Bir hayalin yaşandığını sergilemekti görevleri; sonsuz mutluluğu. Ne kadar başarılı olduysalar, dünya o kadar yaklaştı cehenneme.

Adam Smith Amerika'nın bağımsızlığını savunur, on sekizinci yüzyılın sonlarına doğru. Birleşik Krallık için böylesi daha iyidir ona göre. Pek de haksız sayılmaz. Gelen çağda Kraliyet anlamsızlaşacaktır ve Kraliyet ailesi varlığını ve egemenliğini sürdürecektir. Artık fiilen varlıklarının temeli Kraliyetin sağladığı meşruiyet değil, sermayelerinin gücü olacaktır. Kraliyet ailesi olarak görüntünün sürekliliği, gerçeklikte yaşanan bu kırılmayı saklayacaktır. Amerika'nın Kraliyet ailesine tabi olmaması, sermayedar olarak Kraliyet ailesinin çıkarınadır.

Pazar 1 Mayıs'tı. Cuma günü sergilenen düğünde bir mektep müsamesesinde bile yer yer hissedilen mucizevilikler hiç hissedilmedi; her anı makuldü, her anı olabilir. Hayalvari olması gerekenin bu denli aleni gerçekliği bir şeylerin aksamaya başladığının işareti değil mi?

Krallıklar çağı kapanmış olmasına karşın, İngiliz Kraliyet ailesinin varlığı sürmüş gibi oldu. "Bunların çağı geçti!" demenin bir anlamı yoktu. Gerçekten çağı geçmiş olmalarına karşın, gelen çağda egemen olarak varlıklarını sürdürecektir -kraliyetten farklı bir- temele haizdiler. Roma-Germen imparatorluk geleneğinin üzerine basarak yükselen, kıta Avrupası olarak onu yedekleyen, Anglosakson kültürle yetişmiş burjuvalar tarafından yürütülen dünya çapındaki mali sermaye ve buna eşlik eden emperyalist iktidar örgütlenmesi, iki yüzyıldan sonra artık etkisini görece olarak yitirmeye başladı.

Kraliyet ailesi, başındaki kadın olduğu için en başarılı biçimde düğün gibi kadın hayallerini sahneye koyarsun, iki yüzyıllık dönemin ikinci yüz yılı boyunca dünya çapındaki emperyalist burjuva örgütlenmesinin varlığını ve durumunu en net gösterdiği gösteri olan olimpiyatların sonuncusu Pekin'de gerçekleşti. Bir sonrakiyse önümüzdeki yıl Londra'da gerçekleşecek. Düğün bu gelecekte geçmişe geçme hareketli görüntüsünde bir ara sahne

oldu bir bakıma.

Pekin olimpiyat oyunları, olağanüstü harcamalarla yapıldı. İsrاف olarak görenler çoktur. Ama daha dikkatlice bakıldığında, olimpiyat sonrasında Çin bağlantılı iktisadi aktivite hacmindeki gelişmenin bu harcamaları fazlasıyla karşılayan bir katkısının olduğu görülür. Diğer yandaysa gerek 29 Nisan düğününün, gerek önümüzdeki yıl yapılacak olan olimpiyatların bırakın iktisadi aktivite hacminde benzeri bir genişlemeye katkı yapmayı, masrafını bile çıkaramayacağını düşünmek yerinde olur. Neredeyse safi tüketim harcaması. Üstüne bütün Dünya'da olimpiyatlar boyunca tatil ilan edilse, çalışanlar ücretli izne ayrılrsa, toplu taşımanın ücretsiz olması gibi şeyler olsa fena mı olur? Hiç de etkileyici olmayan bu eğlencelerden, çalışanların payına ne düşerse helal olsun.